

**CONSIDERAȚII ASUPRA ESENȚEI ȘI STRUCTURII
NARAȚIUNII ÎN GENERAL ȘI CELEI APOCALIPTICE
ÎN PARTICULAR DINTR-O PERSPECTIVĂ
SEMIOTICO-NARATOLOGICĂ**

Conf. univ., dr. **Angela COȘCIUG**,
Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți

1. Axarea cercetărilor de text pe noțiunile de *produs* și *proces de producere* a dus treptat la constituirea unei strategii de investigare a acestuia în termenii de narațiune, narație, contur narativ etc.
2. Dintre termenii enumerați, ne interesează, în deosebi, termenul „narațiune” definit, de cele mai dese ori, drept o *povestire a unuia sau mai multor evenimente reale sau fictive, comunicate de unul sau mai mulți naratori (mai mult sau mai puțin expuși) unuia sau mai multor naratori (mai mult sau mai puțin expuși)*. Prin urmare, o piesă jucată pe scenă nu este o narațiune, deoarece acesteia îi lipsește factorul *povestirea*.
3. Definită în felul în care o face Adam și Barthes, narațiunea seamănă mai mult cu o simplă descriere a unui eveniment. Pentru a lichida această eroare, unii naratologi (Labov, Prince, Rimmon-Kenan etc.) încearcă să o definească drept o *povestire a cel puțin două evenimente reale sau fictive (sau a unei situații și a unui eveniment), nici unul dintre acestea presupunându-l logic sau implicându-l pe celălalt*. Pentru Danto, Greimas și Todorov, narațiunea mai trebuie să aibă și un subiect unificator și să constituie un întreg. Acest ultim postulat este pus și la baza acestei cercetări care are în vizor, în special, narațiunea apocaliptică.
4. Concepută din perspectivă rezultativă, adică ca structură sau produs, narațiunea apocaliptică expune:
 - 1) o punere în intrigă, deoarece este o formațiune verbală „completă” sau „pe deplin dezvoltată” și
 - 2) șase elemente macrostructurale de bază:
 - *sinopsa* (care conține scopul sau orientarea principală a narațiunii apocaliptice și anume dezvăluirea faptelor viitoare);
 - *orientarea* (în terminologia lui Labov, aceasta este partea din narațiune care identifică situația spațio-temporală (inițială), în care au avut loc evenimentele povestite; în textul apocaliptic, orientarea este următoarea: Ioan are o revelație în somn);

- *evaluarea* (definită de același Labov drept un set de aspecte ale narațiunii care arată de ce situațiile și evenimentele reale merită a fi narate; în cazul narațiunii apocaliptice, evaluarea se manifestă prin: 1) meditația naratorului Ioan care accentuează natura neobișnuită a ceea ce a văzut în vis; 2) repetiția unităților *serviteur, Dieu, parole* etc. pentru a sugera importanța evenimentelor relatate; 3) afirmația întărită de elementele lexicale *attester, témoignage* etc., care funcționează ca trăsături evaluative);

- *rezultatul* sau *rezolvarea* (definită de Aristotel drept *sfișit* și nu *deznodământ*! În narațiunea apocaliptică, sfișitul este o punere sub tensiune: *Si quelqu'un y ajoute quelque chose, Dieu le frappera...*);

- *coda* (evidențiată cu succes în narațiunea apocaliptică datorită faptului că aceasta este una ajunsă la maturitate: *Que la grâce de notre Seigneur Jésus-Christ soit avec vous tous! Amen!*)

5. Narațiunea apocaliptică este făcută în baza unei revelații onirice, iată de ce are caracter autodiegetic, înglobînd un narator-protagonist (Ioan): *Moi, Jean, votre frère..., j'étais dans l'île appelée Patmos... Je fus ravi en esprit au jour du Seigneur, et j'entendis derrière moi une voix forte, ... qui disait " Je suis l'Alpha et l'Omega...* Totodată, narațiunea apocaliptică este, în bună parte, una comportamentistă, axată pe redarea cuvintelor și acțiunilor, înfățișarea personajelor și fundalului pe care ele se conturează; în ea, naratorul Ioan spune mai puțin decît știe personajul Cristos și se abține de la un comentariu direct sau de la o interpretare, păstrîndu-și statutul de narațiune mitică. Din perspectivă fonică, narațiunea apocaliptică mai este și *polifonică*, deoarece e caracterizată de interacțiunea mai multor voci, iar cunoștințele naratorului Ioan nu constituie autoritatea ultimă în raport cu universul reprezentat, ci numai o contribuție între altele.
6. Narațiunea apocaliptică implică și o secvență temporală, adică o modificare a stării de lucruri din timpul t_0 sau t_1 într-o altă stare de lucruri la timpul t_2 , t_3 sau t_n . În secvența temporală apocaliptică, identificăm un început, un mijloc și un sfișit, iar primii și ultimii termeni majori se reiau parțial unul pe altul. Astfel, la început și la sfișitul narațiunii figurează și timpul prezent gnostic.